அவர்களையே நாம் அணுகி இதற்கு நீதி கேட்கலாம் என்பதை தெரிவித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்.

***மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி**: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்றையதினம் நீதிமன்றத்திலே வழங்கப்பட்டுள்ள ஓர் இடைக்காலத் தீர்ப்பு, ஜாமீனில் விடுவிக்கப்பட்டுள்ள நிலை, இவை குறித்து, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், மற்றக் கட்சிகளின் தலைவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் பல சட்ட நுணுக்கங்களின் அடிப்படையிலும், உச்ச நீதிமன்றத்திலேயிருந்து பல்வேறு உயர் நீதிமன்றங்கள் வரையில் வழங்கப்பட்டத் தீர்ப்புகளின் அடிப்படையிலும், அருமையான வாதங்களை இங்கே எடுத்து வைத்திருக்கின்றார்கள்.

நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஞானசேகரன் அவர்கள் பேசும்பொழுதும், அதைப்போலவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் கிருஷ்ணசாமி அவர்கள் பேசும்பொழுதும், நாம் தணிந்து போகிறோம்; பணிந்து போகிறோம்; அது கூடாது என்று ஓர் அறிவுரையை இந்த அவைக்கு அல்லது தங்களுக்கு அல்லது எங்களுக்கு அல்லது நமக்கு வழங்கியிருக்கிறார்கள்.

ஞானசேகரன் சொன்னார், சோப்பு, தண்ணீரில் விழுந்ததைப் போலக் கரைந்துவிட்டீர்கள் என்று. சோப்பை வெறுமனே மேலே போட்டுக்கொண்டால் அது பயன்படாது. தண்ணீரில் நனைத்துத்தான் சோப்பை உடம்பிலே தேய்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிட்டால் சோப்பினால் பயன் இருக்காது. நாம் தணிந்து போகிறோம் என்றால் ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டும். ஒரு வீடு கட்டும்போது அந்த வீட்டைப் பாதுகாக்க கதவை வைக்கிறோம். கதவு இல்லாமல் வீடு கட்ட முடியாது. அந்தக் கதவுக்குப் பிடிமானமாக நிலைப்படியும் அமைக்கிறோம். அமைக்கப்பட்ட நிலைப்படியின் உயரம் குறைவாக இருந்தால் உயரமானவர்கள் உள்ளே செல்லும்போது குனிந்துதான் செல்லவேண்டும்; என்ன செய்வது? நிலைப்படி அப்படியிருக்கிறதே! நாம் உயரமான மனிதர்களாக இருக்கிறோம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) எனவே, குனிந்து செல்ல வேண்டிய நிலைமை நமக்கு ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இல்லை நிமிர்ந்துதான் செல்வேன் என்று கிருஷ்ணசாமியைப் போல, ஞானசேகரனைப் போலச் சொன்னால் நிலையின் மீது குற்றமில்லை. நம்முடைய தலையில் நாமே அடித்துக் கொள்வோம். எனவே, சில நேரங்களில் சாதுர்யங்களும் தேவைப்படுகின்றன. சாதுர்யத்தைப்

பயன்படுத்துகின்ற காரணத்தால் சுயமரியாதையை இழந்துவிட வேண்டும் என்று யாரும் கருதமாட்டார்கள்.

முற்பகல் 11-05

நாம் எடுத்துள்ள நிலை நம்முடைய எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கே எடுத்துக் காட்டியதைப் போல பல்லோராலும் பாராட்டப்பட்டு இருக்கிறது. டெல்லி, கல்கத்தா, பம்பாய் போன்ற பகுதிகளிலேயிருந்து வெளிவருகின்ற ஆங்கில நாளேடுகள் அனைத்தும் நம்முடைய நிலையை ஆதரித்து எழுதியிருக்கின்றன. பெங்களூர் போன்ற பகுதிகளிலிருந்து வருகின்ற ஏடுகளிலும் நம்முடைய நிலை ஆதரிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இன்றைய தினம் இந்து பத்திரிகையிலே எழுதப்பட்டுள்ள தலையங்கத்தில்கூட,

"In the present context, it is commendable that the Legislature and the Executive have shown an eagerness to avoid a confrontation with the judiciary, witness the Speaker, Mr. P.T.R. Palanivel Rajan's categorical declaration that the Assembly had no intention of crossing swords with the judiciary and the Chief Minister, Mr. M. Karunanidhi's statement that he would act as a 'bridge' between the two. Yet another positive signal is provided by the readiness with which the administration has complied with the High Court's order directing the release of Mr. Thamaraikani on bail. One hopes that this trend continues with matching indications by the judiciary, that it recognises that the questions involved are extremely sensitive, given that they have a significant bearing on the functioning of the Constitutional scheme of things." என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி இந்த மாமன்றத்திற்கு ஒரு மகத்தான சிறப்பைச் சேர்க்கின்ற வகையில் நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற கடமையின்பாற்பட்ட அணுகுமுறை சிறந்தது, வரவேற்கத்தக்கது என்ற நிலையும் நாடு முழுவதும் இன்றைக்கு உருவாகியிருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சினை குறித்துச் சொல்ல வேண்டுமேயானால், இது ஏதோ திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும், அ.இ.அ.தி.மு.க. கட்சிக்கும் இடையிலே ஏற்பட்ட பிரச்சினை என்று மாத்திரம் இதைப் பார்க்கக் கூடாது. அதுபோல மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, பல்வேறு கட்சிகளின் சார்பில் அமர்ந்து இருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் அடங்கிய இந்தப் பேரவைக்கும், நீதிமன்றத்திற்கும் இடையிலே ஏற்பட்டுள்ள பிரச்சினை என்று மாத்திரம் இதைக் கருதி விட்டுவிட முடியாது அல்லது நீதிபதிக்கும் இங்கே அமர்ந்திருக்கின்ற பேரவைத் தலைவராகிய தங்களுக்கும் இடையிலே ஏற்பட்டுள்ள பிரச்சினை என்று மாத்திரம் எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. பிறகென்ன?

1999 மார்ச் 26] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

அரசமைப்பு சாசனத்தில், நீதிமன்றத்திலே உள்ள இறையாண்மை, அதனுடைய எல்லை என்ன, அதைப்போல சட்டமன்றத்திற்கு தரப்பட்டுள்ள இறையாண்மை, அதனுடைய எல்லை என்ன என்பதை அறுதியிட்டுத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய ஒரு காலகட்டத்தில் இன்றைக்கு நாம் இருக்கின்றோம். எல்லாவற்றிற்கும் வழிகாட்டியாக தமிழ்நாடு இருப்பதைப்போல இந்தியா முழுமைக்கும் உள்ள நாடாளுமன்ற, சட்டமன்றங்களுக்கு வழிகாட்டியாக (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இப்போது தமிழ்நாட்டிலே உருவாகியிருக்கின்ற இந்தப் பிரச்சினை இருக்கும் என்று நான் நம்புகின்றேன். எனவே, உறுப்பினர்கள் எல்லாம் இங்கே எடுத்துக்காட்டியதைப்போல, அகில இந்திய அளவிலே—ஏதோ ஒரு தமிழ்நாடு சட்டமன்றம் என்ற அளவிலே எடுத்துக்கொள்ளாமல், அகில இந்திய அளவிலே—உள்ள பல்வேறு சட்டமன்றங்களினுடைய இறையாண்மையைப்பற்றி நாம் இங்கே எடுக்கின்ற முடிவுகள்தான் அவர்களையும் பாதிக்கக்கூடிய முடிவுகளாக இருக்க முடியும். எல்லா மாநிலங்களிலுமுள்ள சட்டமன்றங்கள், சட்டமன்றப் பேரவைத் தலைவர்கள், உறுப்பினர்கள் அனைவரும் தமிழ்நாட்டிலே எழுந்துள்ள இந்தப் பிரச்சினை குறித்து ஆழ்ந்த கவலையோடு இருக்கின்றார்கள்; விசாரித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். தங்களுக்கும் அது சம்பந்தமாக தொலைபேசி அழைப்புகள் வருகின்றன; எங்களுக்கும் வருகின்றன. எனவே, இங்கே எடுக்கும் நிலையைப் பொறுத்துத்தான் மற்ற சட்டமன்றங்கள் நடந்துகொள்ள வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது.

இதற்கான ஒரு நல்ல முடிவை எடுக்க நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார். உடனடியாக ஒரு தலைமை நீதிபதியை நியமிக்க முயற்சிக்க வேண்டுமென்று முதலமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன் என்று சொன்னார். அவர் ஏதோ பழைய ஞாபகத்தில், போயஸ் கார்டனில் இருக்கிற முதலமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்வதைப்போல கேட்டுக் கொண்டார். நான் இப்போது, போயஸ் கார்டனிலே உள்ள முதலமைச்சர் அல்ல; நான் சொன்னவுடனே மத்தியிலே இருக்கிற அரசு அதை உடனே கேட்டு, 'அப்படியா' நாளைக்கே ஒரு நிரந்தரமான தலைமை நீதிபதியை நியமிக்கிறேன், என்று சொல்வதற்கு அங்கே யாரும் இல்லை. எனவே, நாமேதான் நமக்காகப் போராட வேண்டும். நமக்கான நிலையை உருவாக்க வேண்டும். சட்டமன்றத்தினுடைய இறையாண்மையைக் காப்பாற்ற நாமே தான் முயற்சிகள் மேற்கொள்ள வேண்டும். நான் நிச்சயமாகச் சொல்கின்றேன், இந்த மாமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இந்தப்

பேரவையினுடைய இறையாண்மையைக் காப்பாற்றுகின்ற வகையில் நிச்சயமாக நாம் அநாதைகளாக விடப்படமாட்டோம் என்பதை மாத்திரம் உங்களுக்கு நான் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். *(மேசையைத் தட்டும் ஒலி)*

இதற்குமேலாக தொடர்ந்து கருத்துகளை நம்முடைய பேரவையினுடைய தலைவர் அவர்கள், நாம் எல்லாம் நம்பிக்கை பெறுகின்ற அளவிற்கு இங்கே கூறுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்து, கூறவேண்டும் என்று அன்போடும், பணிவன்போடும் கேட்டுக்கொண்டு அமர்கின்றேன். *(மேசையைத் தட்டும் ஒலி)*

முற்பகல் 11-10

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒட்டுமொத்தமாக இந்நாட்டிலே இருக்கின்ற உணர்வை மிகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு இருக்கின்ற வாதத் திறமையிலே ஆயிரத்தில் ஒரு பங்குகூட எனக்கு இல்லை என்ற காரணத்தால் நான் சிறப்பாக எதையும் எடுத்துச் சொல்ல முடியாது. ஆனால், ஒரு கருத்தை மட்டும் நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதைப்போல பல்வேறு மாநில சட்டப் பேரவைத் தலைவர்கள், மேலவைத் தலைவர்கள் என்னோடு தொடர்புகொண்டு இந்தப் பிரச்சினையிலே தங்கள் கவலையைத் தெரிவித்தார்கள். அதன் காரணமாக, நேற்று இரவு நான் மக்களவைத் தலைவர் மாண்புமிகு பாலயோகி அவர்களோடு தொடர்பு கொண்டேன். நாடாளுமன்றம் ஒத்திவைக்கப்பட்ட காரணத்தால் அவர்கள் அமலாபுரத்திலே—அவருடைய தொகுதியிலே இருந்தார்கள். நேற்றையதினம் தொலைபேசி மூலமாகப் பேசினேன். நான் தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவைத் தலைவர் பேசுகின்றேன் என்று சொன்னவுடனேயே, தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவையையும், தமிழ்நாடு அரசையும் நான் மனமாரப் பாராட்டுகின்றேன் என்று முதல் வார்த்தையிலே அவர் சொன்னார். *(மேசையைத் தட்டும் ஒலி)* அந்தப் பாராட்டை ஒருமுறை அல்ல, 5 நிமிடம் தொலைபேசியில் நான் பேசுகின்ற நேரத்தில் 5 தடவை சொன்னார்கள். ஆகவே, அந்தப் பாராட்டு அரசுக்கு உரியது, நம்முடைய பேரவைக்கு உரியது. உங்கள் சார்பிலே நான் பெற்றுக்கொண்டேன், அவ்வளவுதான்.

நான் அவரிடம் ஒரு கருத்தைச் சொன்னேன். இதிலே ஏராளமான பேரவைத் தலைவர்கள், மேலவைத் தலைவர்கள் கருத்து தெரிவிக்கின்றார்கள்; ஆதரவு தெரிவிக்கின்றார்கள். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதைப்போல, மற்றவர்கள்